

تاکید وکیل خانواده شهید مدرس بر پرهیز از استفاده از نام و اعتبار مدرس در راستای اهداف سیاسی احتمالی

هشدار وکیل خانواده شهید مدرس: مطهری؛ مدرس نیست!

وبلاگ < زمانی درمزاری، محمدرضا - محمدرضا زمانی درمزاری (فرهنگ)، حقوقدان و وکیل دادگستری و وکیل خانواده شهید سید حسن مدرس، نسبت به استفاده از نام شهید مدرس از سوی برخی از افراد به مانند گذشته هشدار داد و بر لزوم رعایت احترام و نکوداشت هر چه بیشتر شان و جایگاه ملی، بین المللی و تاریخی این سیاستمدار دانشمند و شهید بی مانند و مسئولیت حقوقی و قانونی آنها تاکید کرد.

شهید سید حسن مدرس، نماینده نامی و تاریخ ساز ادوار دوم تا ششم مجلس شورای ملی و نماینده علمای طراز اول علمای نجف در دوره دوم آن مجلس؛ مرد روزگاران و سیاستمدار فاخری است که دوست و دشمن؛ به سلامت، صداقت، صراحت و صلابت وی در راه آزادی و دفاع از حقوق اساسی مردم و ملت و پایمردی در برابر زور و زر و تزویر حاکمه و نیز مبارزه یا استبداد و انحصار شاهی و رضاخانی و استعمار و استثمار انگلیسی اذعان داشته و نامیدن روز ده آذر؛ روز شهادت مظلومانه وی در دیار غربت، بعنوان "روز مجلس" در تاریخ رسمی کشور و چاپ اسکناس مربوطه، ولو به مبلغ اندک!، نشان و گواهی مشهود و غیرقابل انکار بر این موضوع هست.

اندیشه ها و اقدامات شهید مدرس بعنوان یک "نماینده مستقل" و بدور از هر گونه وابستگی فکری یا سیاسی به این و آن و عملکردها و جهت گیری های صریح وی نسبت به هرگونه استبداد و قانون گریزی و لزوم احترام به مجلس بعنوان "بالاترین مرجع تصمیم گیری کشور" و نفی هرگونه سلطه و بیداد، بر هیچ کس پوشیده نیست و تاریخ و اسناد تاریخی و صورت مذاکرات مجلس شورای ملی مربوطه نیز، به خوبی دلالت بر این مهم دارند.

مدرس، مجلس را به عنوان مرکز ثقل قانونگذاری و محل تعیین و تدقیق سرنوشت جامعه نگریسته و با استقلال فکری و نظری خویش در مقام تدوین و تقنین قوانین مصالح کشور بر می آید. وی مجلس را بالاترین و والاترین مرجع تصمیم گیرنده نسبت به امور اجتماعی و مصالح جمعی مردم و کشور می داند و هیچ شخص یا نهادی را بالاتر از مجلس به رسمیت نمی شناخت و به کرات نیز در اظهارات خود

بر این مهم تاکید کرده و صّحه گذاشته است .

شهید مدرس در جلسه پنج شنبه ، 12 میزان 1301 دوره چهارم مجلس شورای ملی (در دوره پهلوی اول) با صراحت و شهادت زاید الوصفی، در ایام انحصار قدرت و استبداد سیاسی آن روز، در انتقاد از مصلحت جویی ها و مصلحت اندیشی های معمول نمایندگان مجلس اظهار داشت : "... شما مگر ضعف نفس دارید ، این حرف ها را می زنید و در پرده سخن می گوئید . ما بر هر کس قدرت داریم ، ... ما قدرت داریم پادشاه را عزل کنیم ، رئیس الوزراء را بیاوریم ، سؤال کنیم ، استیضاح کنیم ، عزلش کنیم" ، سپس ، ادامه می دهد : " قدرتی که مجلس دارد ، هیچ چیز نمی تواند مقابلش بایستد ، شما تعیین صلاح بکنید ، مجلس بر هر چیزی قدرت دارد. مجلس به منزله سی کرور (پانزده میلیون) نفوس است..."

(ر.ک: محمد ترکمان، مدرس در پنج دوره تقنینیه، موسسه پژوهش و مطالعات فرهنگی، ج 1 و 2 و محمد رضا زمانی درمزاری، مدرس: مجلس بر هر چیزی قدرت دارد...)

شهید مدرس با وجود انتخاب از سوی علمای طراز اول نجف بعنوان " مرجع تقلید شبه قاره هند "، ضمن عدم پذیرش مرجعیت مزبور، رسالت خویش را در بازگشت به ایران و ایفای مسئولیت قانونی خویش بعنوان نماینده طراز اول علمای مزبور در مجلس شورای ملی یافت و با پای پیاده و بدون هرگونه حشمت و خدمی و عدم دریافت هر گونه حقوق و مزایای پُر جذبه و متعارف نمایندگی خویش در آن مجلس در طی پنج دوره نمایندگی خویش در کسوت نمایندگی در مجلس شورای ملی در آمد و با گذران زندگی خویش از طریق " آموزش و فعالیت های مستقل " (کارگری، کشاورزی و تامین مستقل معاش خانواده، بدون هر گونه وابستگی دولتی، سازمانی و سیاسی) در ایام اقامت در عتبات و ایران و حتی، در ایام تبعید خویش به خواف و کاشمر بعنوان " نماینده ای آزاده و برخورداری از آزادی " در جهت دفاع از حقوق اساسی مردم و تثبیت روزافزون مجلس بعنوان بالاترین مرجع تصمیم گیری کشور و مبارزه با هر نوع استبداد و استثمار در اشکال آن اقدام کرد و بدین ترتیب، بعنوان نماینده ای بی مانند در تاریخ معاصر ایران درآمد. (ر.ک: دکتر علی مدرسی اسفه، مدرس؛ مرد روزگاران/ شهید نابغه ملی ایران، نشر هزاران).

حرمت به مدرس، حرمت به قانون و قانونمندی و احترام به شان و کرامت والای انسانی یک مرجع عالیقدر و سیاستمدار گرانقدر و آزاده ای است که از هرگونه وابستگی سیاسی، جناحی و مصلحت اندیشی های معمول زمانه، به کلی؛ بدور هست و صراحت، صداقت، صلابت و مسئولیت شرعی، قانونی، انسانی و عقلانی خویش را در راه خدمت به مردم و مبارزه با استبداد و قانون شکنی و نقض حقوق اساسی مردم، در هر شکل و نوعی دانسته و از هر گونه اغماض، مسامحه و مصلحت گرایی متعارف و مرسوم در این راه، اساساً، بدور هست؛ نه پیشنهاد سفارت انگلیس را می پذیرد و نه تحت تاثیر پیشنهادات و وعده های سیاسی و اقتصادی حاکم زمانه و مصالح حزبی و سیاسی و مانند آنها قرار می گیرد.

مدرس شهید؛ انسان و نماینده آزاده ای است که " تطمیع و تهدید "، به گواه تاریخ در وی کارساز نبوده و آنرا دون شان انسانی و نمایندگی خویش می دانست و از هر گونه ترس و تعب و نگرانی نسبت به زر و زور و تزویر بدور بود و تبعید وی به خواف و کاشمر و قتل مذبحخانه وی، با زبان روزه و سر سجاده نماز

و دعا، نشانی مُتَقَن بر این آزادی و آزادگی و استقلالِ راستین این نمایندهٔ بی بدیل تاریخ معاصر ایران و جهان می باشد (دکتر علی مدرسی اسفه، همان) که فاقد هرگونه شباهتی با دیگر نمایندگان زمان خویش و پس از آن بوده و دلیلی هم بر این شباهت نسبت به آنها در دست نیست!

خانواده این شهید عالی مقام به توصیه و وصیت آن مرحوم، برخوردار از همان آموزه ها و بدور از هرگونه فرصت طلبی های احتمالی و مرسوم سیاسی و حزبی بوده و هیچگاه نیز در مقام "نقش آفرینی های سیاسی و ورود به مناصب چشم نواز دولتی و سیاسی" نبوده و نیستند، والا نوادگان مدرس شهید در دوره، بعد از شهادت وی تاکنون می توانستند، برخوردار از هزاران فرصت سیاسی و مزایای دولتی و جناحی و ظهور و حضور در عرصهٔ سیاست، بویژه پس از سال 1357 به بعد گردند که به سان جد بزرگوار خویش با تاکید بر "قناعت" و اشتغال در امر "تدریس و آموزش"، به بی نیازی و عزت رسیده اند و کماکان نیز بدان ترتیب، وامدار میراث ملی و بین المللی جد ارجمند در ایران و خارج از کشور می باشند.

با این وجود، متأسفانه، در طی دهه های قبل و بعد از سال مزبور، بسیاری از اشخاص حقیقی و حقوقی در تلاشی ناموجه برای منتسب نمودنِ غیرواقع خود یا دیگران به خانواده شهید مدرس یا شخص آن مرحوم و یا سعی در القاء و مشروعیت بخشیدن افکار و اعمال خود با انتساب یا مشابه جلوه نمودن غیرموجه یا مقایسهٔ غیرقابل توجیه با شهید مدرس، به طور مستقیم یا مستقیم نسبت به خویش یا دیگران برآمده اند و استفاده از این شیوه های تاسف بار به ویژه، در مناسبت های خاص و در آستانه انتخابات مجلس یا ریاست جمهوری و مانند آنها، نمود بیشتری به خود می گیرد!

گرچه، هربار با درایت دکتر علی مدرس اسفه، نوۀ دانشمند و اندیشمند ایشان و خانواده محترم استاد و نیز تعقیب مراتب از سوی وکیل خانواده شهید مدرس، ضمن تکذیب اقدامات و هُن آمیز مزبور و لزوم پرهیز از استفاده نامناسب از نام و اعتبار شهید مدرس، با فرصت طلبی های بلاوجه موصوف برخورد شده و به وکیل خویش در این باره نیز ماموریت مستمر داده اند- لکن، این به منزلهٔ پایان ماجرا و عدم تکرار این روند تاسف بار نیز نبوده است! در همین ارتباط، سایت الف در خبر شماره 175035 با عنوان تاسف بار و هُن آمیز "دادخواهی نماینده ای از قبیله مدرس" به نقل از حیدر رحیمپور ازغدی، مورخ 14 دی 91 در مقام منتسب نمودنِ غیرواقع و نابجای احمد توکلی، نماینده تهران در مجلس شورای اسلامی با شهید مدرس و تلاش جهت معرفی نادرست و غیرقابل پذیرش وی بعنوان "نماینده ای از تبار مدرس" برآمده است (اینجا) که مراتب، قویاً از سوی وکیل خانواده شهید مدرس تکذیب و بر مسئولیت قانونی مربوطه نیز تاکید شده است. (اینجا)

اخیراً، نیز خانم نسرین وزیری، بلاگر محترم خبرآنلاین با انتشار یادداشتی مشابه به بهانه روز مجلس با عنوان "مطهری، مدرس زمانه است"، در مقام مقایسه و منتسب نمودنِ دکتر علی مطهری به شهید مدرس برآمده است و با نقل قولی غیر مستند، وی را با عبارت «آزادی خواه» و معادل امروزی «مدرس» توصیف نموده و وی را بعنوان نماینده ای برخوردار از جایگاهی «بین الجناحین» و فردی "معتدل" در نگاه نمایندگان اصلاح طلب و اصولگرا، (برخلاف شهید مدرس) معرفی می کند و نام مطهری را با این عبارت فرصت ساز وصف کرده و چنین می آورد: "...همینکه نام مطهری داشته باشی کافی است تا بی

واسطه بتوانی سر لیست فهرست های انتخاباتی بشوی و حتی، اگر رد صلاحیت هم شدی با حکم حکومتی رهبر انقلاب، بار دیگر به جمع نامزدها برگردی و حتی، بالاترین رای ها را در پایتخت از آن خود کنی...!"

ضمن احترام به یادداشت خانم نسرين وزیری و احترام به شان و جایگاه قانونی و نمایندگی دکتر علی مطهری و اندیشه ها و جهت گیری های صریح و اظهارات مکرر ایشان، دائر بر لزوم قانونمندی و احترام به قانون اساسی و الزامات مربوط به حقوق شهروندی و اساسی مردم- اساساً، معلوم نیست شباهت و مبنای مقایسه دکتر مطهری با شهید مدرس از سوی نویسنده مزبور چیست و چرا و با چه هدفی مطرح شده است؟! چه شباهتی بین آقایان توکلی و مطهری با شهید مدرس، بعنوان نماینده بی بدیل مجلس ایران و جهان در تاریخ معاصر بوده و ویژگی مشترک آنها و خواستگاه مشابه آنها یا کارکرد غیرقابل مقایسه شان چیست و با چه هدفی، در مقام این قیاس بلاوجه باید بود؟! به راستی، سزاست برای نیل به اهداف جناحی و سیاسی و گروهی خویش، اینچنین با میراث مذهبی، فرهنگی، ملی و ایرانی خویش برخورد کرد و در مقام توجیه خویش یا اشخاص مربوطه برآمد؟

این چه ادبیات تاسف باری است که بنا به اظهار آقای ازغدی- مرجع عالیقدر شیعیان و نماینده طراز اول علمای نجف اشرف؛ شهید مدرس بعنوان "قبیله مدرس" یاد کرده و آقای احمد توکلی را بعنوان "نماینده ای از تبار مدرس" به غلط و نادرست، با هدفی عالمانه و عامدانه توصیف کرده و یا در یادداشت خانم

وزیری، از آقای مطهری بعنوان "مدرس زمانه" و "معادل امروزی مدرس" یاد می گردد؟! با کدامین دلیل و مدرک مثبت می توان ثابت کرد؛ مجلس حاضر و دوره های اخیر، کوچکترین شباهتی به مجلس ایام نمایندگی شهید مدرس طبق اوصاف و کارنامه مدرس و همراهان پارلمانی وی داشته و یا با کدامین جهت و مبنای عقلی، منطقی و عینی و واقعی می توان کارکرد نمایندگان سابق و لاحق مجالس سالهای اخیر را با کارکرد شهید مدرس به ناروا، مقایسه نمود؟! مدرس، همان کسی است که با فریاد مردمی و تعهد مسئولانه و غیرمصلحتی خویش، برخلاف بسیاری از نمایندگان مجلس فعلی، به صراحت فریاد برآورد و تاکید کرد: "...مجلس بر هر چیزی قدرت دارد...."(محمد ترکمان، همان و: اینجا) به راستی، می توان این وصف و سایر مولفه ها و ویژگی های شخصیتی و کارکردی مدرس را در مجلس فعلی و نمایندگان آن چون، آقایان توکلی یا مطهری یافت و به مدرسی بودن مجلس و نمایندگان آن چشم و شباهت آنها با مدرس شهید امید داشت...؟!

ضمن احترام به شان حرفه ای و قانونی نمایندگان محترم مزبور و تکذیب شدید و رد ادعاهای غیرواقع و مقایسه نادرست و مسئولیت زای آقای رحیم پور ازغدی و سایت الف و نیز خانم نسرين وزیری در خبرآنلاین و ضرورت پرهیز از تمسک به این روش های وهن آمیز و نادرست، حسب مورد، بر لزوم احترام به مردم، افکار عمومی، حقوق شهروندی و درس و تاسی از تاریخ و بزرگان تاریخ معاصر کشور و تلاش جهت بهره مندی از شخصیت موثر و کارکرد مناسب آنها در خدمت به مردم، ملت، کشور، تاریخ و فرهنگ و داشتن صداقت در رفتار و درستی در کردار در مسئولیت های قانونی و مردمی خویش تاکید می گردد.

بدیهی است خانواده شهید مدرس، حق خویش را عنداللزوم، برای تعقیب قانونی مراتب نسبت به رفتارهای مسئولیت زای حقوقی و قانونی مشابه محفوظ خواهد داشت. باید دانست؛ آقایان، توکلی و

مطهری و سایر نمایندگان سابق و لاحق مجلس شورای ملی و اسلامی؛ مدرس نبوده و نخواهند بود و تلاش برای القای شباهت آنها با این نماینده بی مانند مجلس ایران و مقایسه بین آنها با ایشان، نه صلاح بوده و نه درست و رواست و می تواند از حیث حقوقی و قانونی نیز مسئولیت ساز باشد.....!

محمدرضا زمانی درمزاری (فرهنگ)، حقوقدان و وکیل خانواده شهید مدرس

Zamani.i.l.inst@gmail.com

تاریخ کپی و تهیه ی فایل پی.دی.اف.: ۳۰ مرداد ۱۳۹۶ (۲۱ آگوست ۲۰۱۷، ۲۸ ذالقعدة ۱۴۳۸)